

stres Forslag og paatager sig at søge at gennemføre dem? Det er ikke de direkte, men de indirekte Skatter, der trænge til at reformeres, siger det ærede Medlem. Man skulde ikke have tænkt sig, at det første Skridt, et Venstreministerium vilde foretage sig med Hensyn til Reform af Skatterne, var at tage de direkte Skatter frem til Reform i Stedet for de indirekte. Ja, hvem skulde vel have troet, at en Venstregering vilde gøre dette, efter at nu Venstres Folketing fem Aar igennem har kæmpet netop for at faa en Reform af de direkte Skatter gennemført, og efter at blandt andre ogsaa det ærede Medlem og hans Partifæller endnu i Fjor have stemt for de Forslag, som bleve sendte fra Folketinget til Landstinget? Det ærede Medlem kom til sidst til at bruge det Udtryk — det ligesom slap ham ud af Munden — „de uretfærdige Hartkornsskatter“. Ogsaa han vil alligevel, naar det kommer til Stykket, være med til at reformere dem. Han sagde, at han vil gaa med til helt at afskrive de nuværende Skatter paa faste Ejendomme, naar man vil erstatte dem med dels en Ejendomsskyld — det er jo netop det, som foreslaas her — og dels en Formueskat med stigende Skala; Indkomstskatten derimod skulde være forbeholdt til en Reform af de indirekte Skatter. Ja, selvfølgelig kunne vi, hvis vi ville, opstille den Fordring, at vi foruden en Indkomstskat med stigende Skala ville have ogsaa en Formueskat med stigende Skala. Men naar vi erindre, at der har været forhandlet om Formue- og Indkomstskatten gennem saa mange Aar, og at det endnu ikke er lykkedes at bryde Modstanden og faa den gennemført, naar vi erindre, at Princippet om en stigende Skala for Indkomstskatten endnu ikke er anerkendt og vedtaget, siger det sig selv, at hvis vi paa dette Trin vilde gaa hen og stille yderligere, vidtgaende Krav i Henseende til enten Indkomstskattens eller Formueskattens Størrelse, vilde det være det samme som foreløbig at dræbe disse Reformforslag. Det vil være det samme som at aabne en ny Kamp, som kan forudses at ville være Aaringer, inden den bliver ført til Ende. Det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds (N. Andersen) sagde forleden, at hvis Resultatet af disse Forhandlinger atter i Aar bliver, at vi ingen Skattelove faa, vil det hos Befolkningens Flertal vække Følelse af Skuffelse og Harme. Jeg tror, at det ærede Medlem har Ret deri. Og jeg tror, at disse Følelser vilde blive endnu meget stærkere, hvis Regeringen ved

nu at rejse helt ny Krav vilde bevirke, at Reformen standsede. Man vilde da ikke blot med Harme og Skuffelse se paa, at Arbejdet atter blev frugtesløst, men man vilde sige, at Regeringen havde svigtet de Forudsætninger, under hvilke den var kommen til Roret.

Der er nogle Betragtninger, som ere fremkomne ikke blot fra det ærede Medlem, men ogsaa fra andre Medlemmer med Hensyn til det finansielle Resultat for Statskassen, som noget hvile paa en Misforstaaelse. Man siger: Her er Tale om, at Staten skal opgive mellem $1\frac{1}{2}$ og 2 Mill. Kr. af sine Skatteindtægter — har den Raad dertil? Dette er ikke ganske korrekt. Resultatet af de to Skattelove, som her foreligge, er ikke, at Statskassen faar en mindre Indtægt end hidtil af de direkte Skatter; den faar tværtimod en forøget Indtægt. De Skatter, der ophæves, ere tilsammen 10,600,000 Kr. Til Gengæld paalægges der en Ejendomsskyld til Beløb af 3,150,000 Kr. og en Indkomst- og Formueskat til Beløb af 8,280,000 Kr., tilsammen 11,430,000 Kr. Altsaa Statskassen faar en forøget Indtægt af 830,000 Kr. I Stedet for de hidtidige direkte Skatter, som bortfalde, indføres der ny direkte Skatter til Staten, som ere beregnede til at give 830,000 Kr. mere i Indtægt. Men ved Siden heraf foreslaas det, at der af Statskassen skal udbetales til Kommunerne et Tilskud af $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr., hvorved altsaa det samlede Resultat bliver, at Staten kommer til at tabe et Beløb af mellem $1\frac{1}{2}$ og 2 Mill. Kr. Det Spørgsmaal, det drejer sig om, er altsaa ikke, om Staten har Raad til at reducere sin Indtægt, men om Staten har Raad til at paatage sig den ny Udgift, som det er at udbetale Tilskud af $2\frac{1}{2}$ Mill. til Kommunerne. Og dette er naturligvis noget, som der kan være forskellige Meninger om. Man kan mene, at der for Staten i øvrigt er saa mange store Opgaver, som trænge til Løsning, saa det kan omtvistes, om netop denne Anvendelse af Statens Midler er den ønskeligste. Men vi have maattet gaa ud fra, at det er et almindeligt Ønske i Befolkningen, at Kommunerens Byrder skulde lattes, enten det nu sker derved, at man giver dem et direkte Tilskud, eller man

Rettelse.

Sp. 1705, L. 4 f. n.: „Smaaskat“, læs: „Smørskat“.